

Rozważania: środa 6 tygodnia wielkanocnego

Rozważanie na środę 6
tygodnia wielkanocnego.

Proponowane tematy to: Bóg
pomaga nam poprzez dar rady;
dar rady towarzyszy cnocie
roztropności; Duch Święty i
apostolstwo.

02-05-2024

- Bóg pomaga nam poprzez dar
rady;

- Dar rady towarzyszy cnocie
roztropności;
 - Duch Święty i apostołstwo.
-

PROROK IZAJASZ przepowiedział nadejście króla, który będzie posiadał wyjątkowe zdolności do rządzenia swojego ludu. Duch Boży spocznie na nim, dając mu *ducha mądrości i rozumu, ducha rady i męstwa, ducha wiedzy i bojaźni Pańskiej* (por. Iz 11, 2). Dary Ducha Świętego, które wspomina ten fragment, «dopełniają one i udoskonalają cnoty tych, którzy je otrzymują. Czynią wiernych uległymi do ochotnego posłuszeństwa wobec natchnień Bożych»^[1]. Dzisiaj rozważamy dar rady, który pomaga nam osądzać w taki sposób, aby w każdym momencie podjąć najlepszą decyzję.

«Nigdy nie brakuje problemów, które czasami wydają się nie do rozwiązania. Ale Duch Święty przychodzi z pomocą w trudnościach i rozświećla nasz rozum... Można powiedzieć, że posiada nieskończoną zdolność do wymyślania rozwiązań, właściwą boskiemu umysłowi, która prowadzi do rozwiązywania zawikłanych węzłów ludzkich spraw, także tych najbardziej złożonych»^[2].
Poprzez dar rady, Paraklet «sprawia, że stajemy się wrażliwi na Jego głos, i ukierunkowuje nasze myśli, nasze uczucia i nasze zamiary według serca Boga»^[3]. W wielu momentach naszego życia, szczególnie kiedy spotykamy się z jakąś trudnością czy przeciwnością, doświadczyliśmy dobra, jakim jest posiadanie blisko nas mądrych osób, które udzielają nam rad, pełnych zdrowego rozsądku. Poprzez dar rady sam Bóg nam towarzyszy. Pan Jezus wyjaśnia to swoim uczniom na zakończenie Ostatniej Wieczerzy: «Jeszcze wiele

mam wam do powiedzenia, ale teraz [jeszcze] znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy» (J 16, 12-14).

Dar rady działa jak świeży powiew odczuwalny w sumieniu, szepce nam to co najlepsze, co najbardziej odpowiada duszy, co prowadzi do prawdziwego szczęścia. «Sumienie staje się wówczas *zdrowym okiem*, o którym mówi Ewangelia (por. Mt 6, 22) i nabywa swego rodzaju nową źrenicę, dzięki której można lepiej zobaczyć, co trzeba zrobić w danej okoliczności»^[4].

«NAUCZ MNIE CZYNIĆ Twą wolę, bo Ty jesteś moim Bogiem» (Ps 143,10) – możemy wołać, razem z psalmistą–. «Daj mi poznać drogi Twoje, Panie, i naucz mnie Twoich ścieżek!» (Ps

25,4). Duch Święty wychodzi na spotkanie tej pokornej modlitwy poprzez dar rady, który jest jakby kompasem, który prowadzi duszę od środka, jest jak światło, które oświecila nasze decyzje, aby przeżywać nasze osobiste powołanie z twórczą wiernością. W ten sposób, Duch Święty prowadzi nas do odkrycia Bożych projektów dla naszego życia.

Dar rady udoskonala i ubogaca cnotę roztropności. Dzięki tej cnocie rozumiemy i wybieramy najodpowiedniejsze środki, aby osiągnąć bezpośredni cel, konkretną rzecz, jaką powinniśmy zrobić, nie tracąc z pola widzenia ostatecznego celu, jakim jest szczęście wraz z Bogiem. Roztropność nie jest ani gnuśnością ani zuchwalstwem: jest osądem rozumu, a jednocześnie nakazem, aby zrealizować ten osąd. Rolą daru rady jest takie udoskonalenie cnoty roztropności,

aby te dwa zadania –osąd i jego realizacja– stały się prostsze i aby odnaleźć w nich upodobanie. Dlatego święty Josemaría zauważa, że «prawdziwa roztropność pozostaje stale otwarta na głos Boga i w tym czujnym nasłuchiowaniu dusza przyjmuje obietnice i rzeczywistość zbawienia»^[5].

Właściwym środowiskiem, w którym rozwija się ten drogocenny dar jest modlitwa; tam, w pewien sposób, stwarzamy przestrzeń, aby zstąpił na nas Duch i towarzyszył nam poprzez swoją pomoc. Tyle razy możemy powiedzieć Bogu: «Panie, dlaczego nie pomagasz mi z większą mocą? Jakie jest najlepsze działanie w tej sytuacji? Co chcesz, abym uczynił?». Kościół, poprzez głos psalmisty zaprasza nas do modlitwy tymi ufnymi słowami: «Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, bo nawet nocami upomina mnie serce. Stawiam sobie zawsze Pana przed

oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy» (Ps 16,7-8).

DAR RADY wspomaga nas także, aby móc ukierunkować inne osoby w drodze ku dobru. Kiedy święty Paweł dotarł do Aten, został zaproszony, aby przemawiać na Areopagu, gdzie spotykano się, aby podejmować debaty intelektualne. Zabrał głos w sposób niezwykle elokwentny: «Mężowie ateńscy, widzę, że jesteście pod każdym względem bardzo religijni. Przechodząc bowiem i oglądając wasze świątynie jedną po drugiej, znalazłem też ołtarz z napisem: „Nieznanemu Bogu”. Ja wam głoszę to, co czcicie, nie znając» (Dz 17, 22-23). Owocem tego świadectwa był fakt, że «niektórzy (...) przyłączyli się do niego i uwierzyli. Wśród nich Dionizy

Areopagita i kobieta imieniem Damaris, a z nimi inni» (Dz 17, 34).

Paweł wygłosił mowę, która może być przykładem dla ewangelizacji w każdej epoce: ukazał rozumną naturę chrześcijaństwa i jak wiele może ono wnieść do najlepszej ludzkiej myśli. Mówił im po pierwsze o jedynym Bogu, żywym i prawdziwym, w którym «żyjemy, poruszamy się i jesteśmy» (Dz 18, 28); a następnie, przekazał im dobrą nowinę o Jezusie Chrystusie, zbawcy wszystkich ludzi. Tak samo jak zdarzyło się to wówczas Pawłowi i pierwszym chrześcijanom, także dziś Bóg udziela nam daru rady, abyśmy byli świadkami, którzy dokonają ewangelizacji naszej własnej epoki «z darem języków, w taki sposób, aby nas zrozumiano, aby [ludzie do których mówimy] otrzymali Boże światło»^[6].

Apostolstwo przyjaźni i zaufania jest uprzywilejowanym środowiskiem, aby działać wraz z Duchem Świętym, ponieważ «sama przyjaźń jest apostolstwem, sama przyjaźń jest dialogiem, w którym dajemy i otrzymujemy światło»^[7]. Także Najświętsza Maryja Panna, Matka dobrej rady, może przekazać nam światła do realizacji naszego apostolskiej misji.

^[1] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 1831.

^[2] Św. Jan Paweł II, *Audiencja generalna*, 24 kwietnia 1991 r.

^[3] Franciszek, *Audiencja generalna*, 7 maja 2014 r.

^[4] Św. Jan Paweł II, *Audiencja generalna*, 7 maja 1989 r.

[5] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, nr 87.

[6] Św. Josemaría, AGP (Główne Archiwum Prałatury), Biblioteka, P06, II, 202.

[7] Prałat Fernando Ocáriz, *List pasterski*, 9 stycznia 2018 r., nr 14.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-sroda-6-tygodnia-
wielkanocnego/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-sroda-6-tygodnia-wielkanocnego/) (11-08-2025)